

71. møde

Tirsdag den 7. april 1987 kl. 18.00

Dagsorden:**1) Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 226:**

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. (Ophævelse af afgiften af radiomodtagere, grammofo-
ner og højtalere m.v. samt mindre hus-
holdningsapparater).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-
ghel).

2) Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af lov om for-
skellige forbrugsafgifter. (Ophævelse af afgif-
ten af støvsugere, mikrobølgeovne og video-
kassettebånd).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-
ghel).

3) Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om ændring af lov om regi-
streringsafgift af motorkøretøjer. (Ændring af
varevognsbeskatningen).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-
ghel).

Samtykke til behandling:**Formanden:**

De på dagsordenen opførte sager kan kun
med Tingets samtykke behandles i dette mø-
de, men hvis ingen gør indsigelse, betragter
jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er
givet.

Man gik da til:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af lov om for-
brugsbegrænsende foranstaltninger. (Ophævel-
se af afgiften af radiomodtagere, grammofo-
ner og højtalere m.v. samt mindre hushold-
ningsapparater).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-
ghel).

(Fremsat 7/4 87).

Sammen med denne sag foretoges de un-
der punkterne 2 og 3 på dagsordenen opførte
sager, nemlig:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af lov om for-
skellige forbrugsafgifter. (Ophævelse af afgif-
ten af støvsugere, mikrobølgeovne og videokas-
settebånd).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-
ghel).

(Fremsat 7/4 87).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 228:

Forslag til lov om ændring af lov om regi-
streringsafgift af motorkøretøjer. (Ændring af
varevognsbeskatningen).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-
ghel).

(Fremsat 7/4 87).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling**Tastesen (S):**

Det har vist sig, at det var en god idé, at
ministeren fulgte et godt socialdemokratisk
råd om et hurtigt arbejdende udvalg, som
kom med forslag om justering af afgifterne
og reglerne i forbindelse med grænshand-
len.

Vi kan højst bebrejde ministeren her, at
han ikke udviste den nødvendige politiske
behændighed i forhold til de handlende i det
sydlige Jylland. Al handel gik i stå fra det
øjeblik, man afventede ministerens udspil, og
det varede faktisk for længe, før der endelig
kom et udspil om, hvad disse afgiftslempel-
ser drejede sig om. Men nu har vi dem, og
det, vi så kan gøre, er at henstille til ministe-
ren, at han næste gang, for vi kommer nok i
en lignende situation en anden gang, viser

[Tastesen]

noget større politisk omtanke.

Men Socialdemokratiet er umiddelbart positivt indstillet over for de tre lovforslag. Jeg skal slet ikke komme ind på enkeltheder med hensyn til lovforslagene – det har vi jo udvalgsbehandlingen til – men specielt vedrørende forslaget om afgift på den type firhjulstrukne varevogne, der rent faktisk bruges til privat kørsel, synes vi den foreslåede afgiftsforhøjelse er en rimelig god idé.

Vi tror ikke helt på provenuneutraliteten, hvis man skulle opveje de to forslag om afgiftsnedsettelse med det ene forslag om øgede afgifter. Det, som gør os generelt positive, er de stramninger i rejsegodscirkulæret, som gennemføres administrativt. Men vor endelige stillingtagen til forslagene vil bero på, at vi får sikre tilbagemeldinger fra ministeren på et par spørgsmål, der er meget afgørende for Socialdemokratiets holdning.

Ministerens har jo i weekenden været udenlands bl.a. med finansministeren. Vi ved, at der er ført nogle samtaler med ministerens meget konservative engelske partifælle lord Cockfield, der er sat til at varetage EF-interesser. Ministeren har også haft en samtale med hr. Stoltenberg, den vesttyske finansminister. Kan ministeren fortælle os noget om, hvad disse samtaler er gået ud på? Der er forhåbentlig ikke tale om, at man har lovet noget om at sælge ud af de 45 mia. kr., som er afgiftsforskellen mellem det danske afgifts- og moms niveau sat i forhold til det vesttyske tilsvarende, for i så fald vil jeg være meget betænkelig. Har ministeren stillet EF eller den vesttyske regering i udsigt, at der senere vil blive foretaget yderligere afgiftsnedsettelse i denne retning? Og har ministeren fastholdt Danmarks klare interesse i, at 2-døgns reglen bevares til beskyttelse af vort afgiftssystem? Svaret på disse spørgsmål er for Socialdemokratiet som sagt meget afgørende.

Sammenhængen mellem afgiftsnedsettelsen og stramningen af rejsegodsbestemmelsen vil så forhåbentlig medføre en mindre motivering til handel i Vesttyskland, og det skulle jo være hovedhensigten med de foreliggende lovforslag sammenholdt med ændringen af rejsegodsbekendtgørelsen.

Skulle jeg endelig stille et sidste spørgsmål til ministeren, ville det være, om det i denne omgang har været inde i ministerens overvejelser at ændre afgifter, som kunne trække

den modsatte vej, altså en øget vesttysk handel i Danmark, i stedet for udelukkende at beskæftige sig med, hvordan man begrænser den store strøm, der går i retning af dansk handel i Vesttyskland.

Aagaard (KF):

Jeg vil gerne indlede med at udtrykke min anerkendelse af skatteministerens initiativ på baggrund af det udvalgsarbejde, der er foregået, til en begrænsning af den grænsehandel, som ret ensidigt har udviklet sig til fordel for Vesttyskland.

Anerkendelsen gælder primært ministerens ændring af rejsegodsbekendtgørelsen samt de to lovforslag, der ophæver afgiften helt på en lang række forbrugsvarer. Jeg mindes ikke, at nogen tidligere skatteminister er kommet med forslag til Folketinget om ophævelse af afgifter. Så ud over at sige, at foråret er på vej, vil jeg tillade mig at betegne dette initiativ som månedens gode og positive nyhed.

Vi anerkender blankt, at vi altid har haft grænsehandel, og at grænsehandelen udgør en beskedent andel af den samlede handel. Men når vi føler, at initiativet er positivt og godt, er det, fordi formålet helt og holdent er at få handelen med disse mange produkter tilbage til de danske butikker – et formål, vi i Det Konservative Folkeparti fuldt ud kan følge og med begejstring vil støtte.

Det er et positivt skridt i retning af, at en række brancher kan se optimistisk på fremtiden, fordi de får mulighed for at konkurrere på lige fod med deres tyske kolleger på kvalitet, service og pris, hvilket efter min opfattelse vil betyde en større omsætning i danske butikker, at flere kommer i arbejde i de danske forretninger med flere indkomstskattekroner til følge og færre udgifter til dagpenge for staten. En sådan udvikling håber og tror jeg ikke nogen i denne sal kan have noget imod, og jeg håber, at vi, når vi har indhøstet nogle erfaringer med hensyn til udviklingen på disse områder, kan gå et skridt videre og være med til at redde eksistensgrundlaget for andre brancher. Jeg tænker her især på specialforretninger med parfumeri og kosmetik, som for øjeblikket har det særdeles svært på grund af afgiften på parfume og toiletmidler.

Jeg skal ikke nærmere kommentere de to forslag, som helt og holdent ophæver afgiften

[Aagaard]

på en række forbrugsvarer. Vi er meget tilfredse med, at forretningerne allerede fra i morgen kan tilbyde forbrugerne disse varer uden tillæg af afgift. Jeg er sikker på, at mange planlagte påskeindkøb i tyske forretninger nu vil blive foretaget i de danske butikker før eller efter påske.

Ministerens forslag om ændring af varevognsbeskatningen har jeg forstået på den måde, at de seneste to års salg af de såkaldte off-roadere har betydet en forvridning af markedet, fordi de er markedsført som personvogne og anvendt som privatkøretøjer, på trods af at de er belagt med stykafgift som varevogne. Jeg er vidende om, at disse køretøjer er meget anvendt i landbruget, i skovene og i vore gartnerier, hvor det er helt nødvendigt at benytte firhjulstrukne vogne. Og det er min opfattelse, at det bestemt ikke er her, at omsætningsekspllosionen er sket.

Bliver salget fremover flyttet til de almindelige personvogne på grund af den foreslåede ændring, vil provenuet herfra være af en størrelsesorden, som let kan dække tabet ved ophævelsen af afgifterne ifølge lovforslag nr. L 226 og L 227.

Som sagt er der med dette initiativ taget et væsentligt skridt til en begrænsning af grænsehandelen, og kan vi med vedtagelsen af disse forslag få lagt en dæmper på omtalen af dette problem, tror jeg også, det vil være et skridt i den rigtige retning.

Vi kan støtte lovforslagene og vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har bedt om en kort bemærkning i anledning af den konservative ordførers meddelelse om, at butikkerne allerede fra i morgen kan regne med at handle efter disse regler. Jeg beder ministeren om at oplyse, om det også er hans opfattelse. Hvad så, hvis der ikke er et flertal i Folketinget for at gennemføre det? Kan butikkerne, som den konservative ordfører sagde, fra i morgen gå ud fra disse regler? Risikerer de ikke selv at komme til at betale afgiften? Er det ikke stadig væk sådan, at det er Folketinget, der bestemmer, og at forslagene derfor først kan træde i kraft, når de er endeligt vedtaget og offentliggjort i Lovtidende?

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Den konservative ordfører var jo meget overstrømmende. Jeg tror da, vi alle sammen vil glæde os over, hvis dette initiativ fra ministeren vil betyde færre grænsehandelsproblemer. Jeg tror ikke så meget på, at det er afgifterne, der får den konsekvens, men snarere de ændringer, ministeren vil foretage i rejsegodsdirektivet.

Men jeg kan ikke lade være med at spørge den konservative ordfører, som jo også har nær forbindelse med de handlende, om han efter at have læst den delbetænkning, vi har fået, på de handlendes vegne også mener at kunne sige, at de meget større avancer, som den dokumenterer de danske handlende tager, når vi ser helt bort fra de prisforskelle, afgifterne giver, vil blive reduceret til avancer, der svarer til dem, tyske handlende tager. Det tror jeg ville være et ganske væsentligt bidrag til løsning af de problemer, grænsehandelen giver os.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Til hr. Bernhard Baunsgaard skal jeg kun sige, at man selvfølgelig først kan foretage disse nedsættelser, efter at Folketinget har vedtaget lovforslagene. Jeg har henholdt mig til bemærkningerne.

Til hr. Stavad kan jeg kun sige, at det selvfølgelig er klart, at avancen nødvendigvis vil være større, såfremt man gang på gang må se, at omsætningen forsvinder. Det modsatte gælder de tyske forretninger, som har fået den store omsætning og har været i stand til at klare sig med en betydelig lavere avance. Derfor tror jeg, at i det øjeblik det ikke længere er afgiften, der spiller ind, vil de danske handlende også være i stand til at øge deres omsætning og dermed også være i stand til at sænke deres avance.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg beder hr. Aagaard forstå, at når han som ordfører for et af regeringspartierne, oven i købet det største, står og siger, at detailhandelen kan bruge det i morgen, så er der et eller andet antal mennesker, der fæster lid til, at det er korrekt, og det er det ikke.

[Bernhard Baunsgaard]

Det er ikke gældende lov, før det er vedtaget af Folketinget og bekendtgjort på ordentlig vis. Jeg har senere nogle bemærkninger netop om bekendtgørelsen på ordentlig vis, før ting og sager sættes i kraft.

Så vil jeg godt spørge hr. Aagaard, om han overhovedet har læst den rapport, der danner baggrund for dette, for flere af hans andre bemærkninger indicerede ikke, at han havde læst den.

Skrumsager Skau (V):

Ja, det er forår i mere end dobbelt forstand. Vi har i alt for mange år bevæget os ind i en udvikling, hvor vi har haft lønstigninger, og hvor vi også har gennemført nogle afgiftsstigninger, som har medført nogle sociale udgifter, som igen har affødt nogle nye afgifter, en udvikling, som vi har haft i alt, alt for mange år, og som har gjort, at vi har bevæget os fuldstændig ud af trit med vore nabolande.

Vi står nu over for at skulle behandle tre lovforslag, som er affødt af det udvalgsarbejde, som ministeren lovede os i december, da vi tog det første skridt til en normalisering af grænsehandelen, som vi jo fik nogle ret alvorlige problemer med, da vi sidste gang forhøjede energiafgiften og afgiften på en række hvidevarer.

Udvalget har nu udarbejdet den første delrapport, og det er glædeligt, at regeringen straks har taget konsekvenserne af konklusionen og fremsat de lovforslag, som vi nu behandler, om ophævelse af punktafgifter for en række varer, som vi ved giver problemer. Det drejer sig, som alle ved, om støvsugere, mikrobølgeovne, radioer osv.

Lovforslaget om ophævelse af punktafgifterne på disse varer er efter Venstres mening det andet skridt i en normalisering af grænsehandelen. Herefter vil der forhåbentlig og forventelig komme endnu flere, og vi ser frem til at modtage den næste delrapport fra ministerens udvalg, for målet er på lang sigt fri handel og fri bevægelighed både for personer og for varer mellem landene.

Jeg har kigget delrapporten godt igennem, og der er mange gode og interessante oplysninger, og bl.a. vedrørende det område, som hr. Stavvad allerede har været inde på, har det også for mig været overraskende at se, at prisniveauet renses for afgifter i henholdsvis

Vesttyskland og Danmark er således, at de tyske priser er meget lavere end de danske, at grundpriserne i Danmark er mellem 20 og 60 pct. højere end i Vesttyskland.

Hvorfor er det tilfældet? Hvorfor er priserne renses for afgifter og moms så meget højere i Danmark end i Vesttyskland? Skyldes det, at vores struktur inden for detailhandelen er så meget anderledes, eller er det, fordi vi ikke har så høj en effektivitet i vores handelssektor som andre lande, bl.a. Vesttyskland?

Jeg er sikker på, at hvis vi skal have handelen til at vende tilbage til Danmark, kræver det, at vore detailbutikker er opmærksomme på det og også kan konkurrere på lige fod på priserne. Lovforslaget om afgiftsforhøjelse på biler, penge, som forventet ville være brugt til andre ting i vort samfund, kan Venstre også gå ind for.

Venstre støtter som sådan forslagene, og vi foreslår, at forhandlingerne fremskyndes så meget som muligt, således at vi kan få dem vedtaget i indeværende uge.

Thoft (SF):

Regeringen har selv bragt sig i den uholdbare situation, som den er kommet i. Da skatteminister Foighel i sin tid fik sit mandat i markedsudvalget til at lempe grænsehandelsreglerne, talte SF, bl.a. jeg selv, klart og præcist imod. Vi påpegede dengang, at den påtænkte liberalisering ville forstærke de allerede dengang eksisterende grænsehandelsproblemer, og at disse på længere sigt ville være med til at undergrave en afgørende del af statens indtægter og dermed være med til, sådan som skatte- og afgiftsministeren helt korrekt udtrykte det i forbindelse med debatten om FDB, at undergrave det høje sociale niveau, som vi trods alt har i Danmark – trods alt, siger jeg, fordi regeringen jo har gjort ukuelige forsøg på at bombe os tilbage til niveauet fra midten af 1930'erne.

Jeg husker, at skatteministeren dengang med sin vanlige skrårighed fuldstændig afviste vores betænkeligheder, og i dag kan enhver idiot – og det er en talemåde, vil jeg gerne understrege, det er ikke møntet på nogen her i salen tilstedeværende regeringsrepræsentant – se, at liberaliseringerne var et klart fejlgreb.

[Thoft]

Når regeringen derfor strammer rejsegodsbestemmelserne, nedsætter beløbsgrænsen for afgiftsfri indførsel fra 2.800 kr. til 2.750 kr., nedsætter grænsen for enkeltvarer fra 2.300 kr. til 2.200 kr. og samtidig indfører begrebet indkøbsrejse, sådan at et udlandsophold under 24 timer anses for en indkøbsrejse – medmindre andet kan godtgøres – hvorefter den afgiftsfri indførsel begrænses til 275 kr., er der tale om tiltag, som SF kan støtte.

Det bringer imidlertid regeringen på kollisionskurs – det er vi nu ikke så betænkelige ved i SF – med EF, og i det slagsmål skal regeringen vide at den har fuld opbakning fra den egentlige opposition i skattespørgsmål, SF.

Men vi må i dag have klart oplyst, hvilke løfter ministeren har måttet afgive i Bruxelles, for jeg føler mig 100 pct. sikker på, at Kommissionen har vredet armene rundt på regeringen og dens embedsmænd, som vi jo godt ved i de sidste 14 dage konstant har været at træffe i lufthavnen på vej til og fra Bruxelles.

Vil ministeren bekræfte, at regeringen agter at fastholde 2-døgns reglen, og vil ministeren bekræfte, at der ikke foreligger officielle eller uofficielle aftaler med eller løfter til Kommissionen i denne sag?

Dette Ting bør kende forudsætningerne for de tiltag, regeringen kommer med, og står det til SF, afslutter vi ikke debatten, før vi har fået garantier for, at der ikke er afgivet løfter af denne karakter, og at regeringen er villig til at fastholde 2-døgns reglen.

Om rejsegodsbekendtgørelsen og de øvrige todmæssige opstramninger er der i øvrigt at sige, at dette uden tvivl er den mest vidtgående del af pakken, og den skal end ikke behandles her i Folketingssalen, men kan klares rent administrativt af ministeren.

Dette siger lidt om Folketingets magt over tingene, men det siger også noget om det utrolige smøleri, vi har været udsat for i denne sag. Når problemerne kunne løses ved blot at ændre rejsegodsbekendtgørelsen, er det dog fantastisk, at regeringen ikke har gjort det for meget længe siden. Det er jo meget længe siden, vi påviste, at det ikke var afgiftsforskellene mellem Danmark og Vesttyskland, som var årsagen til den væsentligste del af prisforskellene. Derfor er det også klart, at ministeren ikke kan løse problemerne ved blot at fjerne afgifterne, for det løser

ikke prisforskellene. Derfor er man nødt til at lave en totrinsraket, hvor man dels begrænser ved hjælp af dette særlige begreb »indkøbsrejser«, dels nedsætter afgifterne.

Jeg synes altså, det er et rigtigt tiltag, når regeringen skærper rejsegodsreglerne, men det burde være sket for over et år siden, i hvert fald senest samtidig med den sidste afgiftspakke, som var med til at accelerere problemerne. Dengang var Folketingets skatte- og afgiftsudvalg blevet gjort opmærksom på, at disse afgifter ville accelerere grænsehandelsproblemerne; det havde vi jo fået henvendelse om i udvalget fra handlende i grænselandet.

Jeg vil også godt vide, om skatteministeren har fået løfte fra detailhandelen om, at den nu nedsætter sine avancer til det avancenniveau, der er i Slesvigområdet, for det er da, så vidt jeg kan se, forudsætningen for, at problemerne kan løses på lidt længere sigt.

Forslagene skal vi jo behandle i Folketinget, mens rejsegodsbekendtgørelsen kan klares rent administrativt. Det væsentligste af de forslag, regeringen har fremsat, er forslaget om at forhøje afgifterne for en gruppe varevogne og off-roaders over 2 t. Vi har i SF ikke spor imod, at der af disse biler, som der i dag betales stykafgift af, fremover skal betales værdiafgift. Jeg mener, at både af afgiftsøkonomiske og af energiøkonomiske grunde er den forhøjelse meget rimelig, og den skal nok få SFs støtte. Om der er et særligt problem for landbrugere og skovejere, som faktisk bruger vognene rent erhvervsmæssigt, ved jeg ikke rigtig, det må vi se på i udvalget.

For den sidste del af pakken, den, som indeholder afgiftsfritagelse for radioer, gramofoner, båndoptagere, husholdningsapparater, støvsugere, mikrobølgeovne, videobånd osv., er vi mindre begejstret.

Jeg har netop rost regeringens ændring af rejsegodsreglerne, som er et brud med EF, men ophævelsen af disse afgifter er samtidig et knæfald for EF. I EF har man uden tvivl tænkt: Danmark kommer alligevel til at opheve 2-døgns reglen, og så er det godt, at man begynder at harmonisere afgifterne. SF er derfor modstander af denne del af pakken. Vi mener, at afgifter på disse apparater i mindre grad end så meget andet, regeringen har foretaget sig, rammer de rigtige steder.

[Thoft]

Når jeg tænker på meget af det, regeringen har foretaget sig, er der jo bl.a. sket det, at man ved overvæltningen af byrder på amter og kommuner har forhøjet de proportionale skatter. Det rammer entydigt asocialt, og når det drejer sig om mikrobølgeovne, videobånd og den slags, ser jeg ingen grund til at lempe afgiften, sådan som det er foreslået af regeringen.

Jeg mener, at opstramningerne i rejsegodsbekendtgørelsen skulle kunne løse de afgørende problemer, såfremt man da fortolker det nye begreb »en indkøbsrejse« rimeligt, for er det sådan, at hvis man bare læsser folk på disse busture af ved Gottorp Slot og lader dem vade en tur ind omkring slottet, er der ikke længere tale om indkøbsrejse, så synes jeg, vi har problemerne.

Jeg synes også, vi kan få problemer, hvis ikke man fortolker reglerne så stramt, at man må ophøre med at købe dybfrysere og køleskabe som en del af sit rejsegods, men det er måske netop regeringens holdning, at man skal stramme op dér, og hvis det er tilfældet, er der håb om, at det kan fungere.

SF agter altså ikke at støtte afgiftslempelserne, men tilsiger regeringen støtte til forhøjelsen af afgiften for visse varevogne og til at ændre rejsegodsbekendtgørelsen.

For nu at være sikker på, at skatteministeren har forstået, hvad jeg siger, skal jeg anmode ham om at bekræfte, at regeringen står fast på 2-døgns reglen, og at det ikke er underhånds aftalt med EF, at prisen for de skærpede grænsehandelsregler er, at 2-døgns reglen bliver fjernet eller lempet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil begynde med at gøre nogle bemærkninger om de nye regler i rejsegodsbekendtgørelsen, som de er skitseret af ministeren. Vi synes, det lyder fornuftigt. Jeg kan forstå, at nedsættelsen af beløbene svarer til, at vi har en stærk og fast krone, og 1-døgns reglens indskærpelse af, at man i dette tilfælde kun har lov til at tage varer med over grænsen for $\frac{1}{10}$, håber vi der er tilslutning til fra alle, men er der besværligheder med den, kan vi tilsige ministeren fuld støtte til at tage de besværligheder, der måtte følge, når den skal gennemføres. Det er der ingen problemer med.

Så står jeg her med en pressemeddelelse dateret København, den 7. april 1987 og underskrevet, ja, den er ikke underskrevet, men den er overskrevet af Ministeriet for Skatter og Afgifter. Jeg går ud fra, ministeren tager ansvaret for den.

Skatteministeren har herudover underskrevet en ændring i rejsegodsbekendtgørelsen, som får virkning for rejsende fra og med i dag, den 7. april. Jeg vil gerne spørge, på hvilket grundlag ministeren kan lade sit ministerium udsende sådan en regel? Ministeren har i dag offentliggjort i Lovtidende:

»Bekendtgørelsen træder i kraft ved offentliggørelsen i Lovtidende.«

Det er dateret af Ministeriet for Skatter og Afgifter den 6. april, Lovtidende nr. 23. Det hæfte, som denne bekendtgørelse er offentliggjort i, er udgivet den 7. april. Den har ikke været offentligheden i hænde før ved middagstid. Biblioteket her i Folketinget, der dog i hvert fald burde være et af de første steder, den blev kendt, har ikke fået den før ved middagstid. På hvilket grundlag er denne pressemeddelelse fra ministeriet udsendt? Har man søgt at bilde folk ind, at den gælder fra daggy i dag?

Jeg vil gerne sige, at hvis det er den linje, som Skatteministeriet fra nu af anlægger, så støtter vi den ikke. Det er en fremgangsmåde, som selv enevælden ikke tillod sig. Det må være sådan, at befolkningen ved, hvad den har at rette sig efter.

Ministeren taler, jeg havde nær sagt, både når det er meget nødvendigt, og når det er mindre nødvendigt, om retssikkerhed. Hvis man først kommer ind på, at et ministerium udsender en pressemeddelelse og meddeler, at dit og dat gælder, uden at det har været offentliggjort på ordentlig vis, er der ingen retssikkerhed tilbage, og hvis ministeren havde tid til at høre efter et øjeblik, ville jeg gerne have, at ministeren besvarede dette spørgsmål: er der i dag ved grænsen givet besked til folk, før det var muligt ad de rette kanaler at sætte sig ind i det, om, at de ikke kunne købe efter de gældende regler? Så vil jeg gerne spørge, hvorledes man har tænkt sig at rette det. Og hvis tolderne har givet besked ved indrejsen til Vesttyskland, før dette kan være trådt i kraft, hvordan har ministeren så tænkt sig, at disse mennesker skal søge erstatning?

[Bernhard Baunsgaard]

Hvis vi ikke overholder den slags, behøver ministeren ikke for fremtiden at tale om retsstat til mig.

Derefter kommer jeg til forslaget om omlægningen af forbrugsafgifter. Det er jo fremsat på baggrund af en delrapport fra et udvalg nedsat af ministeren for skatter og afgifter, udvalget vedrørende markedsorienteret afgiftspolitik. Det gør opmærksom på, at udvalget alene i denne delrapport har undersøgt grænsehandelen med radioer, tv, husholdningsapparater og benzin, men ikke med de varer, der er berørt af de øvrige afgifter.

Jeg vil gerne i den anledning spørge ministeren, om det er hans agt at lade dette udvalg fortsætte sit arbejde, så vi kan få en samlet vurdering af, hvordan der skal ageres, når Danmark er medlem af EF og vi har et problem med hensyn til forskellige afgiftsniveauer, specielt i Vesttyskland og Danmark. Jeg vil gerne spørge: er det meningen, at udvalget skal fortsætte?

Jeg synes, at på mange områder er denne delrapport udmærket læsning; bl.a. er det udvalgets opfattelse, at grænsehandelen ikke udgør noget større nationaløkonomisk eller statsfinansielt problem, men at det har udvist en kraftig vækst i de senere år. »Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at grænsehandelen for hovedparten af dansk erhvervsliv som helhed, herunder detailhandelen, er af næsten umærkbart omfang«.

Jeg siger dette i anledning af de bemærkninger, som den konservative ordfører kom med. Man kunne vel føje til, at grænsehandelen efter denne rapport og andre undersøgelser af tilsvarende tal udgør mindre end 1 pct. af omsætningen i Danmark, og at det beløb, der forsvinder ved grænsehandelen, udgør ca. 2 pct. af alle de afgifter, der kommer ind på varer.

Jeg synes, det er meget væsentligt, at man understreger det, så der bliver grænser for, hvor hurtigt man agerer.

Jeg må sige: at komme her og forelægge os et indgreb, bogstavelig talt uden at vi får tid til at gennemgå det, og forlange, at vi skal tage stilling på et sådant grundlag, er ikke en rimelig måde at bede Folketinget arbejde på. Vi har bedt om i god tid at få disse oplysninger, og jeg vil gerne understrege, at det godt kan være, at de forslag, som ministeren har fremsat, løser nogle problemer for radioforhandlerne, det tvivler jeg

ikke på, men jeg vil gerne sige, at det løser ikke problemet vedrørende vores afgiftsniveau i almindelighed.

Niveaue er meget forskelligt med hensyn til det, som vi heroppe kalder giftskatterne, og som man kalder noget helt andet i de andre lande. Her har vi også et stort problem, og det er lovet, at der skal være harmonisering fra 1992.

Jeg vil gerne spørge, hvilke anstrengelser regeringen har gjort sig for at få omsat i praksis oplysningerne fra Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers udvalg vedrørende specielt tobaksafgiften, hvor man påpeger den nære sammenhæng mellem tobaksforbruget og kræfttilfældene i de forskellige lande, og hvor man peger på, at netop Danmark er et eksempel, som de andre lande må leve op til.

Det samme gælder med hensyn til spiritusafgiften, hvor der ganske klart er en sammenhæng mellem sygdom og spiritusindtagelse. Den sidst forsvarede doktordisputats her i København viste det jo med al tydelighed.

Så vil jeg sige lidt om de varer, man har udvalgt. Det kan godt være, at de radioapparater, man har peget på, er det rigtige, og det kan godt være, at de små husholdningsmaskiner, man har peget på, er det rigtige, men jeg tvivler på forhånd på, at det er rimeligt at tage mikrobølgeovne med.

Jeg vil gerne se på det i udvalget, men kan ikke på forhånd give tilsagn om at ville medtage alle de varer, ministeren er – jeg vil ikke bruge udtrykket »tumlet« over, men »endt ved«.

Derefter vil jeg sige om den erstatning, ministeren har valgt: vel, det er jo et forbrug, der ikke for de fleste af os er nødvendigt i hverdagen. Der er af andre medlemmer i den radikale gruppe rejst det spørgsmål, om den måde, ministeren nu har valgt ved at ændre afgifterne for varevogne, er særlig let administrerbar og særlig let at forstå for de mennesker, der køber disse vogne.

Vi kan være fuldstændig enige med ministeren i, at man har brugt dem til privatkørsel i et omfang, som slet ikke har været forudset, men ministeren må også være klar over, at de samtidig har været arbejdsredskaber for en række mennesker, så spørgsmålet er for mig, om det er den bedste løsning, der er valgt. Vi bør nok se på afgiftsstørrelsen pr.

[Bernhard Baunsgaard]

stk. Den blev i 1977 fastsat til 12.000 kr. for vogne på 2-4 t og til 7.500 kr. for vogne over 4 t, og jeg vil godt være med til at se på, om det er den rigtige afgift pr. stk. Men jeg føler mig ikke overbevist om, at ministerens forslag til løsning på dette område er den rigtige, om alt er taget med, og om der ikke er noget af det, der er taget med, der bør udelades.

Bente Juncker (CD):

Nu er det jo snart påske, og det er blevet tradition, at vi herinde har et påskeæg af større eller mindre omfang. Dette er nu af mindre omfang, det er tre små lovforslag, som foreligger.

Det mest vidtgående forslag vedrører stramningen af rejsegodsbekendtgørelsen. Det bliver nu surt for bedstemor, der skal ned at købe en walkman til sit barnebarn, fordi hun på en endagsrejse kun må have for 275 kr. med hjem. Det kunne se ud, som om man her udelukkende vil ramme busrejsende. Eller agter man at være lige så streng ved dem, der kører i egen bil, for det må da i hvert tilfælde være rimeligt?

Ophævelsen af punktafgifterne på radioer, videokassettebånd, mikroovne, støvsugere osv. kan vi uden videre tilslutte os. Det giver et provenutab på 275 mill. kr., og denne afgiftsnedsættelse skal så modsvares af den højere afgift på de lidt smarte terrængående køretøjer, idet man ændrer afgiften fra at være en stykafgift til at være en værdiafgift. Det er køretøjer, som måske har været placeret forkert.

Men CD kan i hvert tilfælde støtte lovforslagene.

Dohrmann (FP):

Med henvisning til det, Fremskridtspartiet har sagt, hver eneste gang Folketinget har forhøjet afgifterne, og med en beklagelse af, at så mange forretninger har måttet lukke, så mange mennesker er blevet fyret, har mistet deres job og så mange danske kroner er forsvundet ud af landet, inden regeringspartierne kom til fornuft og lyttede til Fremskridtspartiet, skal jeg give tilslutning til de to lovforslag om at ophæve afgifterne på støvsugere, radioer, husholdningsapparater m.v.

Men derudover vil jeg godt sige, når man nu hører ordførerne i særdeleshed for rege-

ringspartierne, at hvis nogen tror, man hermed løser de store grænsehandelsproblemer, tager man grusomt fejl. Vel, mange af de varer, der bliver købt inden for disse områder, vil blive købt i Danmark fremover, og det er godt og positivt. Men den store magnet er stadig væk benzinen, og hvis der havde foreligget et forslag om en nedsættelse af afgiften på benzin, kunne man med rette have påstået, at man nu begyndte at gøre noget ved problemerne. Virkningerne af det her foreslåede vil være meget, meget begrænsede, men som sagt vil vi støtte alt, hvad der trækker i den rigtige retning, og derfor vil vi også stemme for de to lovforslag, når de kommer til tredje behandling.

Hvad vi derimod ikke kan give vores tilslutning til, er de foranstaltninger, skatteministeren nu begynder at træffe nede ved den dansk-vesttyske grænse. Vi vil under ingen omstændigheder acceptere, at skatteministeren udsender en sådan pressemeddelelse. Det var det samme, der skete med fyringsolien i sin tid, og regeringen har mig bekendt ikke svaret EF endnu. Vi vil ikke acceptere, at vi skal til at have en ny Berlinmur og hegnes ind bag pigtråd. Det er i strid med alt, hvad der er lovet den danske befolkning forud for EF-afstemningen, og i strid med de aftaler, der er indgået i EF; derfor er det fuldstændig uacceptabelt.

Jeg giver hr. Bernhard Baunsgaard min fulde opbakning i den sag, for det kan ikke være rigtigt, at det skal foregå på den måde.

Jeg hørte regionalradioen fra Åbenrå i morges kl. 8.30. Da havde de ikke hørt en lyd om dette endnu; det er muligt, de har fået besked senere på dagen, det ved jeg ikke, men det kan bare ikke være rigtigt, at en minister har så store bemyndigelser, at han via en pressemeddelelse kan, jeg havde nær sagt på diktatorisk vis diktere, hvorledes det skal foregå.

De forhandlinger, som både skatteministeren og finansministeren har haft i EF, vil jeg gerne høre noget nærmere om. Hvad siger EF til dette, hr. minister? Der er aftalt en 2-døgns regel. Er den sat ud af kraft? Er EF indforstået? Er det noget, den danske regering gør helt ensidigt? Overholder man ikke internationale aftaler og EF-aftaler? Gør ministeren det ud fra den tankegang, at det er muligt, at der kommer en EF-sag og vi bliver indklaget både det ene og det andet sted,

[Dohrmann]

men at der går et par år, og vi har jo folketingsvalg inden så forfærdelig længe? Er det et led i regeringens, ja, valgpropaganda kan man godt tillade sig at kalde det? Jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt.

Det er historiske rettigheder. Det var bl.a. derfor, f.eks. Sønderjyllands Amt stemte et kundrende ja til EF. Det var i forventning om, at det ville blive nemmere at passere grænsen, at det ville blive nemmere med grænsehandel og alt det dér. Man forventede naturligvis også, at den danske regering afholdt sig fra at forhøje afgifterne så ensidigt, som man har gjort. Jeg synes, det er et så groft brud på alle løfter og alt, hvad der er stillet i udsigt, at det er fuldstændig uacceptabelt.

Forslaget om forhøjelse af afgifterne på varevogne kan jeg heller ikke give min tilslutning. Vi mener, vi har rigeligt med afgifter i dette land, og jeg tror, at det provenu, ministeren regner med at få ind på den her måde, mere eller mindre vil forsvinde ud i den blå luft. Vi mener, at det provenutab, som måske vil komme i forbindelse med de to andre forslag, kunne man indhente gennem offentlige besparelser. Derfor kan vi ikke støtte lovforslag nr. L 228.

Jeg må endnu en gang bede skatteministeren helt klart orientere Folketinget om, hvad EF siger til de ting vedrørende 2-døgns reglen og bestemmelserne om rejsegods. Det er meget, meget alvorligt, synes jeg, at man uden videre med et pennestrøg og ved udsendelse af pressemeddelelser blæser på alt, hvad der hedder anstændighed, og selvfølgelig også på indgåede aftaler. Det kan Folketinget ikke acceptere. Sådan handler man ikke i et demokratisk samfund.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at takke for den delrapport, vi har fået. Jeg synes, den giver en god og instruktiv indføring i grænsehandelsproblemerne. Jeg har bemærket følgende afsnit under »Sammenfatning og Konklusion« på side 58:

»Det er udvalgets opfattelse, at grænsehandelen ikke udgør noget større nationaløkonomisk eller statsfinansielt problem. Grænsehandelen har dog i det sidste år udvist en kraftig vækst. Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at grænsehandelen for hoved-

parten af dansk erhvervsliv som helhed, herunder detailhandelen, er af et næsten umærkbart omfang.«

Det er hovedvurderingen, men så kommer der noget, som også er værd at bemærke:

»Derimod er grænsehandelen mærkbar for visse forretningstyper og især i visse dele af landet.«

Det synes jeg siger lidt om, hvad der er brug for, nemlig et målrettet indgreb over for bestemte varetyper.

Jeg har også bemærket på side 59:

»Årsagerne til grænsehandelen er prisforskelle mellem Danmark og Tyskland, som delvis skyldes højere afgifter i Danmark. I visse tilfælde skyldes prisforskellen højere avancer i Danmark.«

Jeg har studset lidt over disse avanceforskelle. Det bliver uddybet på side 28, hvor der står, at når man ser væk fra punktafgifterne, er prisniveauet mellem 20 og 40 pct. højere i Danmark end i Vesttyskland. Det synes jeg er en overraskende stor prisforskel. Jeg kunne have lyst til at høre lidt mere om, hvad årsagen er til de ret store prisforskelle.

Efter det, jeg har læst mig frem til i denne rapport, synes jeg, at ministeren har haft en heldig hånd med det indgreb, der er lagt op til, hvor vi dels har en skærpelse af rejsegodsbekendtgørelsen som led i helhedsløsningen, dels fjerner afgifterne på bestemte varer, og så vil man neutralisere det forventede afgiftstab med en afgift på denne bestemte varevognstype.

Jeg synes, denne helhed forekommer velovervejede og rimelig og fornuftig. Jeg tror, at man her får det målrettede indgreb, som kan dæmpe grænsehandelen.

Med hensyn til, hvad grænsehandelen skyldes, nævner man på side 58 den megen presseomtale og almindelige opmærksomhed om fordelene ved at grænsehandle. Jeg tror, der her ligger lidt af et psykologisk problem, som jeg tror man kan fjerne ved det, ministeren har lagt op til.

Så kan man altid drøfte, om det lige skal være disse varegrupper. Man kan selvfølgelig altid vurdere nærmere under udvalgsarbejdet, om man skal have så og så mange, eller om man skal have en enkelt varegruppe mere eller mindre med. Det mener jeg hører under udvalgsarbejdet.

[Kofod-Svendsen]

Sigtet mener jeg er rigtigt, og det kan vi tilslutte os fra Kristeligt Folkepartis side, og vi vil medvirke til et hurtigt udvalgsarbejde.

Albrechtsen (VS):

Jeg må først understrege, at det er et fuldstændig urimeligt hastværk med disse tre lovforslag. De har ikke nogen særlig betydning for grænsehandelsproblematikken – det vil jeg komme tilbage til – og det kan i hvert fald ikke have nogen særlig betydning, om de bliver vedtaget før eller efter påske. Derfor er det fuldstændig urimeligt, at sagerne skal have denne behandling i Folketinget.

Det hænger først og fremmest sammen med, at regeringen skal slå lidt politisk mønt på den her sag og hente sig et par billige point, og det skal helst gøres inden påske, således at man i modsætning til tidligere år kan slippe lidt heldigere gennem påsken. Men det berettiger altså ikke til den måde, sagen bliver behandlet på.

Når det er sagt, vil vi godt sige, at det er en god ting, at regeringen nu har strammet rejsegodsbekendtgørelsen. Det var faktisk, hvad VS foreslog allerede før jul. Da var der ikke nogen, der ville høre på det, men man har nok alligevel lyttet til, hvad vi sagde, selv om man blankt afviste det dengang.

Når Fremskridtspartiet snakker om mure og pigtråd, og jeg ved ikke hvad, burde Fremskridtspartiet nok forbeholde den slags udtalelser til partiets egen politik vedrørende flygtninge og den slags problemer. Der vil man stille mure og pigtråd op, så man kan holde nogle ude, som trænger til vores hjælp og bistand. Brug den slags overdrevne billeder i sager, hvor det hører hjemme, ikke i den her sag, hvor det bestemt ikke hører hjemme.

Vi har altid haft grænsehandelsrestriktioner. De er ikke engang så vidtgående, som de har været, og er det heller ikke efter den ændring, der nu træder i kraft. Af hensyn til at bevare resterne af det danske velfærdssamfund, så længe det overhovedet er muligt under en borgerlig regering, er det væsentligt, at man bibeholder muligheden for grænsehandelsrestriktioner. Vi synes altså, det er helt rigtigt og korrekt af ministeren, at han har grebet ind og ændret rejsegodsbekendtgørelsen.

Det må slås fast, at det må være tilstrækkeligt af hensyn til grænsehandelsproblemerne. Vi kan ikke acceptere det, hvis man nu skal til at diskutere ændringerne af afgifterne i sammenhæng med grænsehandelsproblemerne. Det hænger lidt sammen med, hvad hr. Bernhard Baunsgaard sagde før, helt korrekt, at grænsehandelsimporten kun udgør 1 pct. af den samlede import.

Når man sammenholder det med, at en stor del af det problem er løst gennem den ændring af rejsegodsbekendtgørelsen, ministeren har gennemført, har det ingenting på sig at sammenblende afgiftsdiskussionen med grænsehandelsspørgsmålet. Det vil vi i hvert fald ikke acceptere. Vi vil godt diskutere, om en hvilken som helst afgift skal forhøjes eller sættes ned, men vi vil ikke være med til, at det sammenblandes med grænsehandelsspørgsmålet.

I den sammenhæng må man sige, at forslaget om afgiftslettelser er en gang opportunistisk valgfæsk fra regeringens side, en let politisk ret, som skal serveres her op til påske, fordi regeringens stilling i opinionsmålingerne åbenbart ikke er helt så gunstig, som man kunne ønske fra regeringens side, og fordi man muligvis påtænker et snarligt valg. Det ved jeg ikke. Jeg skal i øvrigt ikke beklage det, hvis det er tilfældet.

Regeringen siger, at disse afgiftslempelser vil betyde noget for grænsehandelen konkret. Jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at det stort set ikke vil have nogen indflydelse. Især efter at man har foretaget en ændring af bekendtgørelsen, vil nedsettelsen af disse afgifter stort set ikke have nogen konkret betydning for grænsehandelsproblematikken. Det vil jeg godt bede ministeren om at bekræfte.

Så vil jeg vende mig til det problem, man kommer til, når vi skal diskutere afgifter. Nu er jeg altså ude af grænsehandelsdiskussionen ogovre i afgiftsdiskussionen, som efter min mening er en helt anden.

Er disse to forslag om afgiftslettelser den rigtige måde at bruge 275 mill. kr. på? VS kan udmærket støtte afgiftsforhøjelsesforslaget på 300 mill. kr. for firhjulstrukne køretøjer. Det kan vi udmærket støtte. Der er stort set ingen, der køber disse køretøjer, der ikke udmærket kan betale denne højere afgift. Det er et socialt korrekt forslag. Vi vil gerne støtte den afgiftsforhøjelse.

[Albrechtsen]

Så er der altså 300 mill. kr. at gøre godt med, og så må vi unægtelig stille os selv spørgsmålet: er disse afgiftslempelser den rigtige måde at bruge de første 300 mill. kr. på, som bliver til rådighed for statskassen? Man kan godt diskutere, om det f.eks. ikke var bedre at tage en idé op, som vistnok Venstres formand var inde på på et tidspunkt, da man også havde brug for en let politisk gevinst, men som man aldrig fik ført ud i livet.

Det er forslaget om sænket madmoms. Var det i virkeligheden ikke socialt mere rigtigt, hvis man skal kigge på afgiftssystemet, at bruge 300 mill. kr. eller et antal yderligere millioner kroner på at sænke madmomsen? Er det ikke den første afgift, som i virkeligheden burde sænkes? Er det ikke den socialt set vigtigste afgift at få sænket? Det vil jeg godt spørge skatteministeren om. Er det vigtigere for skatteministeren at sænke prisen på grammofoner og mikrobølgeovne, end det er at sænke prisen på nødvendige madvarer? Det er i hvert fald et spørgsmål, vi må stille os selv i VS.

Vi vil gerne diskutere de ideer, der var fremlagt om ændringer af afgiftssystemet – det vil vi meget gerne – men som hr. Bernhard Baunsgaard antydede, er det her jo noget, man er tumlet ud i, og så er man altså ramlet ind i nogle afgifter og helst nogle, der skulle være lidt populære. Så er det altså blevet til dette.

Jeg kunne godt forestille mig, at man kunne få noget langt bedre ud af, at man så på hele afgiftssystemet og sagde: hvilke afgifter kunne man forhøje? Man har f.eks. diskuteret forhøjelse af vægtafgifter eller registreringsafgifter. Jeg kunne godt forestille mig, at man for luksusbiler kunne foretage en meget mere vidtgående forhøjelse end den, der ligger i det her forslag. Hvorfor ikke give alle dyre biler et ordentligt hak og ad den vej få nogle afgiftskroner til rådighed, som kunne bruges til f.eks. at sænke madmomsen? Så blev der noget perspektiv i den her diskussion og ikke bare noget valgflæsk. Det synes jeg ministeren burde overveje – også de øvrige partier.

Vi vil altså godt gå ind i den konkrete diskussion, men vi er noget i tvivl om, hvorvidt man har fundet den rigtige måde at tage hul på den afgiftsdiskussion på.

En klar betingelse fra vores side for overhovedet at gå ind i den her diskussion er selvfølgelig, at vi får en garanti for, at dette intet har med EF-afgiftsharmonisering at gøre. Derfor vil jeg godt spørge især regeringspartierne, men også Socialdemokratiet, de Radikale og SF, om de vil være med til som forudsætning for, at dette gennemføres, at der skrives en beretning eller vedtages en dagsorden, men mest praktisk nok skrives en beretning, hvori det fastslås utvetydigt, at de ting, som også hr. Thoft var inde på, 2-døgns reglen, og de skærper, der nu er gennemført i bekendtgørelsen, ikke vil blive ændret fra dansk side som led i en afgiftsharmonisering. De vil ikke blive ændret, de vil ensidigt blive fastholdt af Danmark, uanset hvad EF måtte finde på, og fra dansk side ville man aldrig f.eks. anerkende en EF-domstolsafgørelse, som gik Danmark imod på dette område.

Det må være vores betingelse for at kunne medvirke til noget, der ellers kunne tage sig ud som et første skridt ned ad en glidebane, som er vejen frem mod en ødelæggelse af afgiftssystemet, og som rejser det problem, Socialdemokratiets ordfører startede med at påpege, nemlig det eventuelle tab af helt op til 45 mia. kr., hvad velfærdsstaten ikke på nogen som helst måde ville kunne tåle.

Jeg vil gerne opfordre de øvrige partiers ordførere til at give tilsagn om at medvirke til en sådan beretning. Det må være forudsætningen for, at det er forsvarligt at gå ind i en konkret diskussion om dette.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Da jeg startede min ordførertale, kædede jeg de tre initiativer, det her drejer sig om: afgiftslempelse, afgiftsforhøjelser og rejse-godsbestemmelserne, sammen og sagde, at vi betragtede det som en helhed. Derfor vil vi også ved den videre behandling i Folketinget betragte disse tre ting som en helhed. I den forbindelse bliver der hverken mulighed for en dagsorden, som hr. Albrechtsen er stor ekspert i, eller en beretning. Derimod bliver der jo tale om den betænkning, vi afgiver over de tre lovforslag, når vi er færdige med behandlingen i Folketinget. Da bør det selvfølgelig klart komme til udtryk, hvad folketingsudvalgets flertal mener.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg skal undskylde, at jeg kom til at sige »beretning« og ikke »betænkning«. Men jeg tror, at alle er klar over, at det nok er den mindste del af problemet.

Det afgørende er, om man vil være med til i denne betænkning at skrive de ting, som jeg sagde. Jeg vil godt gentage mit spørgsmål: vil man være med til i en sådan betænkning at fastslå disse principper som en betingelse for, at disse forslag kan træde i kraft? Vil Det Radikale Venstre – hr. Bernhard Baunsgaard har udtrykt på glimrende vis, synes jeg, bekymringen for, hvad det her kan komme til at betyde for det sociale system her i Danmark – være med til at fastslå det princip som forudsætning for gennemførelsen af det her? Det var det, som var det egentlige spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Hr. Albrechtsen burde vide, at vi har en opklaringsfase, før vi konkluderer, og nu venter vi foreløbig på ministerens meldinger her. Dernæst får vi udvalgsbehandlingen, og mig bekendt er det stadig væk således, at VS har en adgangsbillet som stedfortræder i skatte- og afgiftsudvalget, så hr. Albrechtsen vil jo have mulighed for at øve indflydelse under den videre behandling, så det bliver det rigtige, hr. Albrechtsen sigter på.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Ved behandlingen i december af forslaget om nedsættelse af afgiften på mindre fjernsynsapparater foreslog man, som hr. Tastesen med rette fremhævede i dag, fra Folketingets side, at jeg nedsatte et hurtigarbejdende udvalg, som skulle undersøge en række afgifters virkninger bl.a. på grænsehandelen. Udvalget skulle yderligere undersøge, om man gennem afgiftsomlægninger kunne fjerne de forvridninger, afgifterne medførte.

Medens udvalget har arbejdet, er der sket en udvikling i grænsehandelen med radio, tv-udstyr og husholdningsapparater, som jeg har fundet særdeles uheldig og uønskelig. Det er naturligvis rigtigt, som der står i rapporten, at det kun drejer sig om ca. 1 pct. af butiksom sætningen, men det er i denne for-

bindelse ganske uden relevans, for denne ene procent af omsætningen rammer nogle ganske specielle brancher, der er placeret ganske særlige geografiske steder. Det er en klar uretfærdighed mod disse brancher og deres tilfældige placeringer, at de på grund af afgiftspolitikken bliver sat i en position, hvor de har svært ved at overleve.

Jeg understreger, at vi er nogle stykker her i Folketinget – dem ved jeg da hr. Bernhard Baunsgaard plejer at høre til – der ikke måler retfærdighed ud fra statistik, men simpelt hen ud fra de virkninger, tingene nu engang har for de enkelte borgere.

Udvalgets delrapport indeholder den konklusion, at en ophævelse af afgifterne på mindre husholdningsapparater, støvsugere, mikrobølgeovne, radioer osv. samt videobånd vil medføre et mindre provenutab og en forholdsvis stor hjemvendt grænsehandel. Derimod har udvalget fundet, at provenutabet ved afgiftsnedsættelse på tv'er og videorecordere, store husholdningsapparater samt benzin vil være meget provenukrævende, og at det kun vil have ganske ringe indflydelse på grænsehandelen i forhold til provenutabet.

Regeringen har med de lovforslag, der er lagt frem til drøftelse her i Folketinget, fulgt udvalgets indstilling med hensyn til afgiftsopkrævning.

Forslagene om ophævelse af afgifter omfatter af provenumæssige grunde som nævnt ikke de lidt større varer. Her vil imidlertid ændringen i rejsegodsbekendtgørelsen have virkning, dels ved nedsættelsen af beløbet for enkeltvarer fra 2.300 kr. til 2.200 kr., dels ved den anlagte sondring mellem de to kategorier af rejsende.

Jeg vil gerne understrege, at det er min opfattelse, at de to sæt foranstaltninger til begrænsning af grænsehandelen med radioudstyr, husholdningsapparater osv. supplerer hinanden. Afgiftsnedsættelsen, som er i overensstemmelse med udvalgets forslag, retter sig først og fremmest mod de mindre og billigere varer i grænsehandelen, mens ændringer i rejsegodsbekendtgørelsen særlig vil have virkning for de større og lidt dyrere varer i grænsehandelen.

Det vil nok i praksis være vanskeligt at undgå en vis overlapning af virkningerne af de to forskellige indgreb mod grænsehandelen, som man vel kan sige angriber proble-

[Ministeren for skatter og afgifter]

met fra hver sin ende. Der vil således være en række varer, som vil kunne købes til priser såvel over som under beløbsgrænsen. I praksis vil det ikke være muligt at indrette afgifterne således, at man kun ophæver afgiften på de varer, der ikke stoppes af beløbsgrænsen.

Det er f.eks. tilfældet for radioer, hvor der vil forekomme såvel billige som dyre produkter. Det er først og fremmest for at undgå en række ubehagelige afgrænsningsproblemer, jeg har fundet det hensigtsmæssigt at følge indstillingen fra udvalget om helt at ophæve afgifterne på sådanne varer. Hertil kommer, at der er en betydelig dansk produktion af især dyrere radioudstyr. En ophævelse af afgiften alene på de radioer, der ligger under beløbsgrænsen, vil således medføre en konkurrenceforvriddning over for danske produkter, og det finder jeg klart uhensigtsmæssigt.

Hr. Bernhard Baunsgaard var lidt inde på mikrobølgeovne. For så vidt angår afgiften på dem følger lovforslaget altså udvalgets indstilling, hvilket jeg går ud fra at der er almindelig enighed om, eftersom udvalget jo klart har arbejdet ud fra de synspunkter, Folketinget gav udtryk for i forbindelse med beslutningen om at nedsætte udvalget.

Hvis jeg specielt må vende mig først til den socialdemokratiske ordfører, udtrykte hr. Tastesen, at en afgiftsforhøjelse for off-roadere, disse varebiler, der i virkeligheden bruges som personbiler, var en god idé. Det takker jeg for.

Hr. Tastesen tvivlede lidt på, om provenuet kunne holde. Det er jeg overbevist om at det kan, for af disse off-roadere er der i 1985 og 1986 solgt ca. 6.000 stk. hvert år. Det er klart, at de mennesker, der gerne vil købe en off-roader, altså en bil i et prisleje på omkring 150.000 kr., antagelig, når nu off-roadere bliver fordyret, vil købe en anden bil, en normal personbil inden for det beløb, hvor man kan få adskillige sikkert fortrinlige biler. Det er den afgiftsindtægt, staten får ved køb af andre biler i samme prisklasse, der fører til, at beløbet 300 mill. kr. må siges at være et ganske korrekt skøn.

Der blev rejst nogle spørgsmål i forbindelse med rejsegodsbekendtgørelsen. Jeg blev spurgt, hvilke forhandlinger der blev ført med lord Cockfield, der er kommissær for dette afgiftsområde. Det er rigtigt, at finans-

ministeren og jeg opsøgte lord Cockfield i fredags, men lad mig gøre det helt klart, hvorfor vi gjorde det.

Der var ikke tale om nogen forhandling. Der var ingen forhandling. Der var ikke tale om, at der fra dansk side blev fremsat nogen anmodning. Der var ikke tale om, at der fra dansk side blev afgivet nogen løfter, ligesom der ikke blev afgivet løfter fra den anden side. Det var alene en orientering om, hvad den danske regering havde besluttet sig til. Der var to grunde til, at vi gav denne orientering.

For det første er det klart, at alt, hvad der vedrører grænsehandel, har et EF-aspekt. Derfor er det naturligt, høfligt og rimeligt, at man orienterer EF om, hvilke ændringer der sker i handelssamkvemet tværs over grænsen.

For det andet har det været fantastisk vigtigt for regeringen at gøre EF opmærksom på, hvilke specielle problemer vi har ved den danske grænse. De er specielle i forhold til dem, man har i andre lande. De er specielle i forhold til geografi, de er specielle i forhold til transportmuligheder, de er specielle i forhold til landets befolkning og til vort afgiftsniveau og vort skatteniveau, for disse ting hører sammen. Det var ekstremt vigtigt for regeringen, at der ikke opstod misforståelser i Kommissionen om Danmarks situation.

Så jeg understreger på ny – det mener jeg godt jeg kan gentage, for der var mange, der rejste spørgsmålet – at der var ingen forhandling, ingen anmodning, ingen løfter. Det var alene en orientering.

Så er jeg blevet spurgt – det forbavser mig – ikke bare af hr. Tastesen, men også af hr. Thoft, om Danmark har opgivet 2-døgns reglen. Min forbavselse skyldes, at der ikke er mange ting, vi har sat så mange kræfter ind på som netop at kunne bevare 2-døgns reglen. Og vi er glade for, at det er lykkedes den 13. marts i år at få den sag endeligt på plads.

2-døgns reglen er for Danmark en meget vigtig regel. Jeg har godt hørt, at hr. Dohrmann ikke rigtig kan lide den, for efter hans opfattelse passer det ikke til det frie samkvem. Men man må huske, at når vi har fået den undtagelse, som vi kalder for 2-døgns reglen, som for nogle meget specielle varegrupper er en fravigelse af EFs almindelige regler, skyldes det simpelt hen, at det løfte, vi fik, dengang vi trådte ind i EF, nemlig at der

[Ministeren for skatter og afgifter]

også fra tysk side skulle ske en harmonisering af afgifterne til det niveau, vi havde – en harmonisering er jo ikke en ensidig akt, det er en tosidig akt – ikke er opfyldt. 2-døgns reglen er for den danske regering en klar nødvendighed for, at grænsehandelen ikke skal ende i det fuldstændig absurde.

2-døgns reglen er uændret, og jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at den bekendtgørelse, jeg har udstedt, ikke omfatter de varegrupper, der er nævnt i 2-døgns reglen. Den har det indhold, den har fået ved den beslutning, Ministerrådet har taget.

Hr. Tastesen spurgte, om det har været i tankerne at føre en afgiftspolitik, så vi kunne vende strømmen fra Vesttyskland til Danmark. Det er naturligvis en vældig positiv tanke. Vi fører en afgiftspolitik, der i hvert fald får svenskere og nordmænd til Danmark for at købe ind, og det kunne da godt være, at vi kunne gå videre ad den vej.

I den forbindelse vil jeg blot understrege – det er også svar på noget, hr. Bernhard Baunsgaard spurgte om – at det udvalg, der blev nedsat i december, naturligvis fortsætter sit arbejde for at give et helhedsbillede af vores afgiftspolitik i overensstemmelse med det kommissorium, udvalget har fået.

Hr. Bernhard Baunsgaard startede med nogle meget vrede bemærkninger om den bekendtgørelse, der er udstedt den 6. april, og som er offentliggjort i det nummer af Lovtidende, der kom i dag kl. 12. Det er en fuldstændig normal, statsretligt sædvanlig fremgangsmåde, at en bekendtgørelse underskrives og offentliggøres i Lovtidende og træder i kraft ved offentliggørelsen i Lovtiden-
de.

Der er overhovedet ikke tale om, at bekendtgørelsen er offentliggjort ved en pressemeddelelse. Det er en af hr. Dohrmanns specielle stramninger af det hele. Der er udsendt en pressemeddelelse – den blev også udsendt kl. 12 – og Lovtidende var på gaden kl. 12. Det siger sig selv, at bekendtgørelsen ikke er håndhævet over for nogen, som ikke var i stand til at kende bekendtgørelsens indhold. Den er ikke bare ikke håndhævet før kl. 12, men det er klart, at der til grænsen også er kommet personer, som er taget hjemmefra, før de havde nogen som helst chance for at kende bekendtgørelsens ord, og de er naturligvis ikke på nogen måde kommet i vanskeligheder.

Med hensyn til ikrafttrædelsesproblemet og de mere formelle problemer vil jeg afvise, at der er sket noget som helst usædvanligt her.

Jeg vil også understrege, at den bekendtgørelse, der er udstedt, indeholder en ny sondring, som vi ikke har praktiseret før. Som på andre områder, hvor nye regler etableres, vil vi naturligvis her fare med en vis lempe, men vi vil også nøje overvåge, om reglerne virker hensigtsmæssigt.

Vi har lagt op til en relativt restriktiv fortolkning af reglerne. Det har vi som nævnt gjort for at skabe et effektivt supplement til de foreslåede afgiftsophævelser. Dermed være ikke sagt, at reglerne ikke vil kunne justeres, hvis det senere skønnes nødvendigt, blot hovedsigtet med den samlede virkning af regeringens lovforslag ikke forskertses.

Hr. Thoft bad mig om at bekræfte det med 2-døgns reglen. Det har jeg gjort. Jeg har også bekræftet, at der ikke er givet løfter.

Hr. Thoft bad mig yderligere udtale mig om, hvorvidt jeg har fået nogen løfter fra detailhandlerne om avancerne. Nej, sådanne løfter har jeg naturligvis ikke fået. Her må markedskræfterne gribe ind. Vi har fået en helt ny konkurrencesituation nu, hvor prisforskelle i hvert fald ikke kan begrundes i afgifter, men må begrundes på anden måde.

Der er ikke på nogen som helst måde tale om knæfald for EF. Det er klart af de besvarelser, jeg har givet.

Hr. Bernhard Baunsgaard udtalte om forslaget om ændring af registreringsafgifterne for visse biler, at det er et vanskeligt administrerbart forslag, og at det er svært at forstå. Nej, det er det ikke. Der er ikke mange markeder, der er så gennemsigtige som bilmarkedet, hvor hver varetype er nøje registreret, og hvor man kender alle de varettyper, der er på markedet, og hver varetype er uhyre let at identificere.

Hr. Albrechtsen spurgte mig, om afgiftsnedsættelsen vil have betydning. Ja, det mener jeg i høj grad den vil have, fordi den er et led i en sammenhæng, og det er sammenhængen mellem de tre regler, vi indfører. Nogle er indført, og nogle foreslås indført med disse lovforslag. Først nedsættelsen af beløbet fra 2.300 kr. til 2.200 kr., som er en ren omregning af ECUen. Dernæst sondringen mellem indkøbsrejsende og andre rejsende og endelig afgiftsophævelsen. Det er så

[Ministeren for skatter og afgifter]

sjældent, man ophæver afgifter, og jeg har også lagt mærke til, at mange her i Folketinget bliver ved med at tale om afgiftsned sættelser; det er faktisk en afgiftsophævelse på en række varer. Der er en sammenhæng. Disse tre ting tilsammen vil ændre billedet for grænsehandelen, og det hele vil få et mere normalt præg og miste noget af det absurde, som det havde.

Jeg blev spurgt, om madmomsen skulle sænkes. Ja, det er jo et spørgsmål, som vi ofte diskuterer. Det forudsætter differentieret moms, og det har vi jo været igennem, men det kan da godt være en diskussion, vi skal tage op igen engang. Det vil medføre nogle ganske overordentlige besværligheder, uden at det vil hjælpe noget som helst på de problemer, som jeg ved ligger både hr. Albrecht sen og mig på sinde.

Dertil kommer, at det, der er tale om her, jo er en omflytning af afgifterne, ophævelse af nogle afgifter mod at ændre registreringsloven. Der er nok tale om et stort beløb i forhold til grænsehandelen, nok også et stort beløb, fordi man aldrig har ophævet afgifter af den størrelsesorden før, i hvert fald ikke inden for det sidste par år, men set i forhold til omsætningen af fødevarer er de 300 mill. kr. i virkeligheden et latterligt beløb, som ikke på nogen som helst måde vil give sig nogen nævneværdige udslag.

Må jeg så i øvrigt takke for den tilslutning, jeg har fået til lovforslagene. Jeg er glad for at kunne konstatere, at de vil blive vedtaget ved tredje behandling.

Det er klart – det vil jeg dog lige sige til hr. Bernhard Baunsgaard – at reglerne naturligvis ikke træder i kraft, før de er vedtaget her i Folketinget og offentliggjort behørigt i Lovtidende, på samme måde som bekendtgørelsen først er trådt i kraft, efter at den var offentliggjort behørigt i Lovtidende.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne advare ministeren mod den form for polemik og diskussion, han nu har indladt sig på. Jeg var aldeles ikke vred over offentliggørelsen i Lovtidende; det kan ikke hjælpe, ministeren prøver på at fordreje det derhen.

Det, jeg var vred over, var, at man i Radioavisen til morgen og i dagbladene kunne

læse den pressemeddelelse, som ministeren sendte ud; som om den havde nogen som helst betydning for, hvad der skal betales i afgifter, og hvad der gælder af love i Danmark. Det er det, ministeren har gjort fejl i, og lad være at prøve at lave det om til, at jeg bebrejder ministeren, hvis han følger reglerne for offentliggørelse i Lovtidende. Det har han bare ikke gjort.

Må jeg derefter sige, at det er meget godt, at ministeren siger, at når han griber ind over for radioforhandlerne, er det, fordi der her er ganske anderledes store problemer på færde. Javel, for den samlede detailhandel i Danmark var det 1 pct., for radioforhandlerne som helhed er det 5 pct. Det er mange gange større, 5 gange, men det er et meget lille beløb i forhold til omsætningen. Derfor skal man stadig væk passe på, hvad det er, man laver.

Med hensyn til Sønderjylland var der måske grund til at sige, at der er særlige forhold i grænselandet. Man har gennem mange, mange år vænnet sig til, at der er ting, man kan købe i Danmark billigere end i Vesttyskland. Der er ting, man kan købe i Vesttyskland billigere end i Danmark, og hvis man ser det blot over et lille spand af tid, vil man lægge mærke til, at butiksdøden i Sønderjylland er mindre end i det øvrige land. Det er alt sammen noget, som man burde have med.

Og så vil jeg gerne takke ministeren for, at udvalget fortsætter. Jeg gør opmærksom på, at udvalget selv siger, at man ikke har undersøgt spørgsmålet om benzin.

Jeg vil også gerne sige, at jeg synes, det er udmærket, at ministeren har sloges for, at vi bevarer 2-døgns reglen.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Debatten har klart vist, at afgiftsophævelserne ikke er nok. Prisforskellene, avanceforskellene, vil fortsat være der, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: hvordan vil man fortolke den opstramning, der ligger i rejsegodsbekendtgørelsen? Er det sådan, at når blot man har været væk et døgn, vil almindelige turister fortsat kunne indføre de pågældende varer, herunder radioapparater, køleskabe og lignende?

Dernæst vil jeg sige tak for ministerens klare svar for så vidt angår 2-døgns reglen,

[Thoft]

og jeg skal så stille et yderligere spørgsmål for at sørge for, at regeringen ikke forlader det udmærkede standpunkt, som skatteministeren havde. I 1989 ophører vores nuværende dispensation, hvis jeg husker ret. Hvad sker der efter 1989? Vil ministeren bekræfte, at det er regeringens klippefaste hensigt at sørge for, at 2-døgns reglen fortsætter ud over 1989, eller er det sådan, at man har lovet EF, at fra 1989 vil den modstand, der har været, ophøre – og den anerkender jeg, den er SF enig i.

Til sidst vil jeg gerne sige, at hvis vi i SF havde 300 mill. kr. til valgflæsk, så ville vi altså bruge det på andet end mikrobølgeovne og pornofilm, og det er jo det, der sker for regeringens forslag.

Tastesen (S):

Jeg vil godt starte med at takke ministeren for svarene på de spørgsmål, jeg stillede i første omgang. Det bliver jo, sådan som svarene var, ikke så svært at skrive betænkningen fra skatte- og afgiftsudvalget, når vi kommer til vejs ende.

Jeg forstår, at der ikke har været nogen forhandling, der er givet en venskabelig information til EF om, hvad ministeren har besluttet som repræsentant for den danske regering.

Sådan må jeg opfatte det svar, vi har fået her.

Alligevel kan jeg ikke afholde mig fra at spørge, om det var en venskabelig reaktion på denne venskabelige information, der kom fra Lord Cockfield.

Så var der den vesttyske finansminister, Stoltenberg, som jeg også forstår ministeren har talt med. Hvad har man egentlig talt om her, for dér har 2-døgns reglen jo i forhold til os en særlig interesse? Har man virkelig kunnet føre en venskabelig samtale uden at komme ind på disse problemer?

Jeg tænker også på, at ministeren gang på gang både her i Folketinget og andetsteds har sagt noget om, at afgiftsharmonisering i EF, som er det store overordnede mål, kræver bevægelse fra begge sider. Var der nogen positive tilbagemeldinger fra hr. Stoltenberg om, at man nu vil nærme sig opad mod et dansk afgiftsniveau, således at nogle problemer måske blev løst på den måde? Det kun-

ne da være interessant at få en melding, om der var noget af den slags på vej.

Så vil jeg gerne stille et lidt mere konkret spørgsmål på baggrund af svaret på mit tredje spørgsmål. Vi ved fra grænselandet, at prisen på diesel har været et ledende motiv for, at mange vesttyske bogere er kørt over grænsen for at købe diesel. Det er næsten også det eneste, de har købt. Smør og møbler har knap så stærk en tiltrækningskraft mere, men vi ved jo selvfølgelig, at hvis tyskerne kommer til Danmark, køber de også andre ting end lige det, de kører efter, på samme måde som når danskerne tager over grænsen til Vesttyskland. Er disse ting med inde i det, som det udvalgte, der skal arbejde videre, vil beskæftige sig med for at foretage en selvstændig vurdering? Diesel i sig selv kan måske ikke opveje afgiftstab, men totalvirkningen bør ind i billedet, og det vil jeg godt spørge om.

Når man kan vurdere disse afgiftsafskaffelser positivt, er en af grundene selvfølgelig, at der sker en prisnedsættelse i kraft af, at afgifterne forsvinder. Momsen bliver selvfølgelig tilbage. Men det er jo mindst lige så vigtigt, at de erhvervsdrivende tager imod den »påskelilje«, som kommer her, på en sådan måde, at de bliver gjort opmærksom på, at på prisen uden moms og uden de afgifter, som man hidtil har haft, er avancen ca. 20–40 pct. højere i Danmark, end den er i Vesttyskland, og det er også et motiv til, at danskerne handler andetsteds.

Nu er benzinen ikke inde i billedet i denne forbindelse, men det er i hvert fald ganske interessant at vide, at 1 liter benzin, når den er fuldstændig afgiftsfri, koster 28 øre mere i Danmark, end den gør i Vesttyskland. Men på det område, vi her beskæftiger os med, er mit budskab, at hvis den konservative ordfører skulle få lyst til at tage ordet i anden omgang, så kan han jo bekræfte, at han vil opfordre sine kolleger til at se på det spørgsmål. Nu har skatteministeren taget det første skridt. Er erhvervene, er brancherne parat til at tage det næste skridt?

Dohrmann (FP):

Jeg står mere og mere uforstående over for, at skatteministeren har taget rejsegodsbekendtgørelsen med ved denne lejlighed og har ændret den, samtidig med at han har

[Dohrmann]

fremSAT sine tre forslag, for nu hørte vi jo lige skatteministeren give udtryk for, at benzinafgifterne mente han ikke havde den store indflydelse på grænseshandelen.

Dér er jeg 100 pct. uenig, for jeg mener, at forskellen i priserne på benzin først og fremmest er det, der trækker kunder til Vesttyskland i dag, og derfor er det så selvmodsigende, det, ministeren siger om, at benzinen betyder ikke noget, og nu ophæver ministeren så afgifterne på visse varegrupper. Jamen hvad mener ministeren egentlig trækker folk sydpå i dag, og hvorfor foretage denne ændring af bekendtgørelsen? Det synes jeg er meget ulogisk.

I særdeleshed synes jeg – og det kom ministeren slet ikke ind på – at det, man foretager sig, er 100 pct. i strid med de løfter og de tilsagn, man har givet, og som man gav så sent som dengang, Danmark sidste år havde folkeafstemningen om de handelstekniske hindringer.

Hvad blev der nemlig sagt? At vi skulle have nemmere ved at passere grænsen, at vi skulle have et bedre samkvem osv. Man gentog stort set alt det, der blev sagt forud for EF-afstemningen. Men det blæser regeringen altså højt og flot på. Jeg troede oprigtigt talt, at regeringen var en varm tilhænger af Danmarks medlemskab af EF. Jamen hvis der er noget, der skaber EF-modstandere, er det den slags volapyk her. Jeg har fået refereret, at EF-kommissær Henning Christophersen her kl. halvsv i Radioavisen skal have udtalt, at det ikke kan passe, at den danske regering handler sådan.

Ministeren har udtalt, at de har været nede at orientere. Javel – jeg tvivler ikke om, at regeringen har orienteret om, hvad de havde til hensigt på dette område, men det kunne være uhyre interessant at få at vide, hvad reaktionen havde været. For når man er gået ind i EF – og vi véd jo alle sammen, at der er både fordele og ulemper ved det – og når vi har haft en folkeafstemning og der er stillet nogle bestemte forudsætninger op, bør regeringen da, uanset hvilken farve den har, være den første til at leve op til disse forudsætninger. Man kan da ikke gå og fylde folk med løgn på denne måde ved den ene dag at sige, at det bliver nemmere at passere grænsen, at der skal være bedre samkvem osv., og så bagefter bryde det. Det er da lige til at skabe politikerlede, for at sige det rent ud.

Hvad skal folk tro, når der sker sådan noget?

Derfor er det, regeringen her foreslår, i allerhøjeste grad kritisabelt, og jeg skal anbefale skatteministeren, at han hurtigst muligt tager sit forslag om ændring af rejsegodsbekendtgørelsen tilbage.

Jeg vil i øvrigt også gerne have at vide, hvor ministeren har bemyndigelsen dertil. Jeg mener, hr. Bernhard Baunsgaard spurgte om det uden at få noget svar i øvrigt. Hvor findes bemyndigelsen dertil? Vi må selvfølgelig have den lov ændret, så ministeren ikke ensidigt kan gennemføre den slags ting. Jeg mener i allerhøjeste grad også, at det gør Danmark utroværdigt set i EF-sammenhæng, at man ikke overholder de aftaler, man har indgået.

Men hvorom alting er, støtter vi som sagt de to forslag.

I øvrigt er der endnu et forhold i forbindelse med ministerens foranstaltninger. Regeringen har også gjort temmelig meget ud af, at vi skulle have fremmet turismen. Det er køn tale, men jeg er da helt sikker på, at man ved at kræve fravær et døgn nok fremmer turismen, men det bliver da til Vesttyskland i stedet for. For hvis man virkelig finder en vare, man gerne vil købe og kan få til den rigtige pris, spiller det ingen rolle at finde et billigt hotel nede i Vesttyskland og overnatte dernede.

I hvert fald bør ministeren ikke have lov til at ændre rejsegodsbekendtgørelsen. Lad mig endelig minde ministeren om, at regeringen også vedrørende fyringsolie har handlet i strid med EF, idet regeringen endnu ikke har svaret EF på det brev, de har fået, og som blev væk ovre i Skatteministeriet. Hvis man beder tolderne vise, hvilket materiale der berettiger dem til at handle, som de gør, hiver de en pressemeddelelse fra Skatteministeriet frem. Det er det eneste, der foreligger, så også på det område bliver der altså handlet ud fra de bekendtgørelser og pressemeddelelser, som skatteministeren er så begejstret for at udsende.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Flere ordførere har beskæftiget sig med det forhold, at der er en uforholdsmæssig forskel på avancerne i Vesttyskland og i

[Aagaard]

Danmark. Jeg vil ikke bestride, at det er tilfældet, men jeg vil bestride, at der ikke er en forklaring derpå. F.eks. kan man se, at avancen i grænseområdet i Vesttyskland er betydelig lavere på ganske bestemte produkter, end den er, når man kommer længere ned i Vesttyskland. Jeg tror, der er sket en stor op-hobning af varer i kraft af den stigende grænsehandel, der har fundet sted.

Endvidere er det sådan, at der ikke er nogen tyske forhandlere, der har de serviceordninger og garantiordninger, som vi danskere er forvænt og forkælet med hos de danske forhandlere. Det er muligt, at man skal se på disse forhold, når en del af omsætningen nu vender tilbage, men jeg er helt overbevist om, som ministeren også var inde på det, at de danske butikker, når konkurrencen ikke længere er på afgifter, men, som jeg sagde i mit første indlæg, på varernes kvalitet, pris og service, nok skal klare sig og vide at tage den konkurrence op.

Albrechtsen (VS):

Man kunne måske ind imellem godt tænke sig at blive omfattet af den vældige service, som hr. Aagaard mener den danske butikshandel yder kunderne. Jeg har endnu ikke været udsat så vældig meget for den. Men det kan være, det er et specielt sønderjysk fænomen.

Det lykkedes ikke ministeren at overbevise mig om, at det skulle være allermost påtrængende at bruge 300 mill. kr. lige netop til dette formål, altså til at nedsætte lige netop disse afgifter. For ministeren har jo lidt ret, når han siger, at madmomsen måske heller ikke er den socialt mest præcise måde at bruge pengene på.

Det er klart, at det uanset hvordan man end vender og drejer det, ikke er afgifts-nedsættelser, men derimod direkte penge til social genopretning, der er det mest præcise virkemiddel, hvis man vil handle ud fra sociale hensyn. Det er langt mere effektivt ud fra en social betragtning at give penge til f.eks. at forhindre, at nogen kommer på nedsatte dagpenge, end det er bredt over afgiftspolitikken at forsøge på at udjævne ulighederne.

I den forstand har ministeren ret i, at heller ikke madmomsen er det mest effektive, man kan gribe til, men det er bare et sørgelig yndt argument for, at det så skulle være lige

netop på disse områder, de 275 mill. kr. gør mest gavn. Nogen gavn gør de nok, det vil jeg ikke benægte – familier har også brug for radioer – men det er ikke det bedst tænkelige område at bruge 275 eller 300 ledige millioner kroner på.

Det ville jeg i og for sig gerne gå ind i en diskussion med regeringspartierne om, hvis vi dog bare kunne få den garanti, men i den forbindelse må jeg tilstå, at jeg er temmelig skuffet over både hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Tastesen. Jeg forstår ikke, at hr. Bernhard Baunsgaard kan stille sig tilfreds med at sige, at det er udmærket, ministeren vil kæmpe for fortsat at bevare 2-døgns reglen. Og hr. Tastesen sagde, at hr. Albrechtsen kunne forsøge at gøre sin indflydelse gældende i udvalget. Nu har den desværre nogle gange vist sig at være noget begrænset, og alene gør den det jo nok ikke, hvad hr. Tastesen også godt ved.

Jeg synes godt, man kunne have tilkendegivet mere klart, især fra Det Radikale Venstres og Socialdemokratiets side, at der skal være en klar, trykt tilkendegivelse i betænk-ningsform eller på anden vis, som så vidt muligt alle partier står bag. Ligesom det skete i forbindelse med EF-pakken, hvor det blev fastslået, at vetoretten er en forudsætning for dansk EF-medlemskab, bør det også på dette punkt fastslås, at den danske afgiftspolitik ikke skal underlægges en EF-harmonisering, og at det ikke vil blive accepteret, hvis man fra EFs side forsøger på at rokke ved f.eks. 2-døgns reglen. Det bekymrer mig lidt, når man ikke kan få et klart løfte om, at partierne vil være med til at sikre det. Det bekymrer mig også, når heller ikke ministeren er overvældende klar.

Jeg anerkender, at ministeren har kæmpet for 2-døgns reglen – det er ikke det – men vi skal se frem, og som hr. Thoft også var inde på, hviler den på dispensation, hvis man skulle se det ud fra et EF-synspunkt. Det mener jeg ikke man skal, for set fra vort synspunkt er det ikke en dispensation, men en ordning, der er urokkelig. Men det er det, der skal slås fast.

Det håber jeg altså man vil overveje én gang til, for det er forudsætningen for, at det er forsvarligt at bevæge sig ind i den konkrete diskussion om disse spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Hr. Dohrmann har nu to gange under denne debat mere end antydnet, at grunden til, at der ved folkeafstemningen om EF-pakken i Sønderjylland var en stor procent jastemmer, skulle være et løfte om fri bevægelighed over grænserne og en liberalisering, altså man skulle have lokket sønderjyderne til at tro på, at grænsehandelen ville blive om muligt endnu mere formidabel.

Det kan man ikke være bekendt at påstå, og det er jo også forkert. Det afspejler vel snarere en surhed hos Fremskridtspartiet over, at man ikke er kommet med nogle konstruktive forslag, der er provenuneutrale, der tager sociale hensyn, og som egentlig giver det, vi vel alle er interesseret i – jeg tror også hr. Dohrmann som valgt i Sønderjylland – en betydelig nedsættelse af grænsehandelen. Men det har ikke noget at gøre med EF-pakken og afstemningen i Sønderjylland. Det er lidt kedeligt, at befolkningen skal skydes det i skoene.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Uanset hvilken regering der havde siddet, ville jeg have sagt disse ord, fordi det i allerhøjeste grad er utroværdigt at bilde folk ind, at vi nu får de og de lempelser, at det nu bliver så meget nemmere at passere grænsen, og det har man bildt både de handlende og forbrugerne ind.

Hovedparten af den sønderjyske befolkning ved, at det i flere år har været helt galt med grænsehandelen, men i dag er det ikke alene et sønderjysk, men et landsomfattende problem. Jeg vil til enhver tid hævde, at det, man foretager sig nu, er 100 pct. i strid med den opfattelse, man har givet folk, og det kan hr. Svend Åge Petersen på ingen måde bestride.

Dertil kommer, at skatteministeren nu siger, at benzinafgifterne såmænd ingen indflydelse har på grænsehandelen, og samtidig ophæver man nogle af de afgifter, der foreligger; indførslen af øl har man også begrænset. Jamen hvad er så grunden til, at man vil ændre rejsegodsbekendtgørelsen i dag?

Det er så ulogisk, som noget kan være, og det er også derfor, jeg påstår, at det bl.a. er et led i Det Konservative Folkepartis valg-

program og intet som helst andet. Ellers kan man ikke behandle folk på den måde.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg er ked af at forlænge debatten yderligere, men hr. Svend Åge Petersen bragte da et yderst interessant aspekt ind i debatten, nemlig de sociale hensyn, og jeg synes da, jeg må spørge hr. Svend Åge Petersen: hvori ligger det sociale hensyn, når man afskaffer afgiften på mikrobølgeovne?

Havde det nu været sådan, at regeringen kom og sagde: jamen disse 300 mill. kr. vil vi gerne bruge til at tage sociale hensyn, så kunne man f.eks. have nedsat moms på mælkeprodukter eller på anden måde givet tilskud, sådan at det ramte socialt rigtigt.

Men hvori ligger det særlige sociale hensyn, når man nedsætter afgiften på pornovideofilm og mikrobølgeovne? Jeg kan ikke se, der er tale om noget specielt socialt hensyn.

Formanden:

Hr. Svend Åge Petersen for en kort bemærkning. Og så gør jeg opmærksom på, at dette er en første behandling af nogle helt konkrete lovforslag og ikke en generaldebat.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Hr. Dohrmann må vel egentlig skylde befolkningen i Sønderjylland at fortælle, om budskabet forud for EF-afstemningen var: større grænsehandel, til lykke med det her i Sønderjylland! Det er det, der bliver sagt, og det er det, der er irrelevant.

Nu bliver der så spurgt, hvori det sociale hensyn ligger. Det ligger i, at lovforslagene ikke indebærer sociale forringelser eller flytten afgifter over på nogle varer, der ville betyde sociale skævheder.

Og så må jeg nok sige, at debatten tydeligt bærer præg af, at hr. Thoft ikke er kendt i landsdelen, for porno køber vesttyskerne i Danmark og ikke danskerne i Vesttyskland.

Formanden:

Hr. Thoft for en sidste kort bemærkning og derefter skatteministeren.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Hr. Svend Åge Petersen bliver stadig mere interessant.

Det særlige sociale hensyn – hvis jeg har forstået hr. Svend Åge Petersen korrekt – var, at der i dette lovforslag ikke lå sociale forringelser. Det er sandt, at vi er ikke for godt vant under denne regering, og jeg kan da godt forstå hr. Svend Åge Petersens standpunkt, men det er nu lidt særpræget, at det at tage sociale hensyn er det samme som, at denne gang er der ikke sociale forringelser.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg kan se, at hr. Bernhard Baunsgaard har måttet forlade salen, men partiet er stadig væk repræsenteret.

Jeg skal nu ikke polemisere meget mod hr. Bernhard Baunsgaard, for vi er jo enige om substansen i de meningsudvekslinger, vi havde, men jeg er nødsaget til at sige, at dagbladene ikke i morges har offentliggjort nogen som helst pressemeddelelse fra ministeriet, for den forelå simpelt hen ikke. Pressemeddelelsen blev uddelt til pressen kl. 12 efter ministermødet i dag. De oplysninger, der har været i pressen og i radioen i morges, stammer altså ikke fra pressemeddelelsen. Hvor de stammer fra, kan jeg desværre ikke sige, og det er heller ikke noget, jeg vil tage ansvaret for.

For så vidt angår hr. Thoft vil jeg gerne takke ham mange gange for en fantastisk uventet, men meget, meget velkommen compliment, idet hr. Thoft direkte spurgte mig, hvad regeringen ville gøre i 1989, om vi da ville fastholde det klippefaste princip, der ligger i 2-døgns reglen. Jeg vil gerne forsikre hr. Thoft om, at det vil denne regering gøre i 1989.

Hr. Tastesen spurgte, hvad hr. Cockfield egentlig svarede. Jamen det kan jeg næsten gengive ordret i oversættelse, idet hr. Cockfield simpelt hen svarede, at han takkede for orienteringen, og at han nu ville underrette Kommissionen. Det var det. Vi kom ikke ned for at hente noget svar. Vi gav en orientering, en ensidig orientering, og det tror jeg alle har forstået.

Det er rigtigt, at regeringen har givet finansminister Stoltenberg og Kommissionens formand, Delors, den samme orientering.

Det har jeg ikke gjort personlig, det har finansministeren gjort i forbindelse med økonomi- og finansministermødet i weekenden, og det er, hvad jeg kan sige om det.

Hr. Tastesen var inde på spørgsmålet om dieselaftgiften. Det er klart, at dieselaftgiften er blevet et problem, for mens det tidligere var sådan, at vesttyskerne købte diesel i Danmark, fordi vesttyskerne havde en stor afgift på diesel, er det ikke tilfældet i dag. Nu er køb af diesel fra tysk side i Danmark i hvert fald ophørt for så vidt angår private biler, men ikke for så vidt angår erhvervskørsel. Det er et problem, som vi har forsøgt at gøre noget ved, men det kan vi ikke rigtig. Det er et problem, der vil løses, den dag oliepriserne stiger og dollarkurserne, som oliepriserne regnes om i, ændrer sig på en sådan måde, at det vesttyske prisniveau på diesel kommer højere op end det danske. Hos os er oliepriserne og dieselpriserne jo konstante, mens de i Vesttyskland er influeret af markedet.

Jeg må sige til hr. Dohrmann, at jeg har ikke sagt, at benzinen ikke betyder noget for grænsehandelen. Jeg er tværtimod fuldstændig klar over, at benzinen har været – *har været* – af meget stor betydning for grænsehandelen, og vi har da også undersøgt, om det var mulighed for en afgiftsnedsættelse.

Hvad jeg har sagt, er, at provenutabet ved bare en beskeden nedsættelse af benzinaftgiften med en krone ville være af størrelsesordenen 2 mia. kr., og at indvinde dette provenutab rejser nogle problemer, som det ikke ville være rimeligt at skabe; det er derfor, benzinen ikke er med i denne pakke.

Nu er billedet jo et helt andet, for det kan da godt tænkes, at de, der bor nær grænsen, vil købe benzin i Vesttyskland, men de lange transporter ned til syd for grænsen vil ophøre, hvis disse lovforslag bliver vedtaget, for så er der jo ikke så meget at køre efter.

Endelig vil jeg sige til hr. Albrechtsen, at mit svar var blot et forsøg på at få diskussionen til at dreje sig om de konkrete lovforslag, og det vil jeg også gøre nu ved ikke at komme ind på de af hr. Albrechtsen fremsatte betragtninger; dem kan vi altid diskutere en anden gang.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

[Stavad]

Det var ministerens bemærkning om, at kommissær Cockfield havde takket for orienteringen, og at det sådan set var den eneste reaktion.

Det vil altså sige, at når man i tv-avisen for et øjeblik siden har refereret Cockfield for at have advaret den danske regering på det kraftigste imod at tage dette initiativ, så er det ikke korrekt, forstår jeg på ministeren.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hvis hr. Stavads gengivelse af, hvad der er sket i fjernsynet, er rigtig, er det ikke korrekt, hvad der er blevet sagt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 8. april 1987, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 19.50
